

Editor Notes

Successful Governance Models; Centralization or Decentralization

•Reza Naghizadeh¹

1. Associate Professor, National Research Institute for Science Policy, Tehran, Iran

Use your device to scan and read the article online

Citation: Naghizadeh.R.(2025). [Governance in the Age of Artificial Intelligence(Persian)]. *Journal of Governance knowledge*, 03(08), 2-3. <https://doi.org/10.22034/jokog.2025.244437>

<https://doi.org/10.22034/jokog.2025.244437>

One of the dichotomies discussed among governance and policy experts is models based on centralization versus decentralized models. Some experts emphasize models based on centralization in governance. Most of these experts emphasize centralization in governance and policymaking and decentralization in implementation. In this model, experts emphasize the importance of maintaining integrity in governance components and emphasize increasing productivity from the perspective of centralized policies. However, experts, on the other hand, emphasize decentralized models. Among these experts, we can mention supporters of regional governance models. The supporters of this model are more in large countries. Supporters of this model point to the fact that environmental, economic, social, cultural and political variations lead to different decisions in the field of governance and centralized governance cannot understand and apply this volume of complexity. In these models, attention to the competitive and relative characteristics of regions is important and they suggest innovation at the governance level in accordance with the characteristics of the region. In both models, successful examples can be identified. It seems that what is important is to correctly identify the fact that which model can be more suitable for each country, considering the extent and capacity of governance. In Iran, the history of this issue also goes back to before the Islamic Revolution. After the Islamic Revolution, this issue has been a point of disagreement in the governance models of governments since the beginning of development programs. In recent years, this debate has been raised more seriously in the form of concepts such as spatial planning and devolution of powers to provinces by rulers. It seems that the governance structure of the country requires thoughtful thinking and dialogue to identify the optimal governance model based on centralization or decentralization, so that it can regulate its executive mechanisms accordingly.

* Editor-in-Chief :

Reza Naghizadeh

Address: National Research Institute for Science Policy, Tehran, Iran

E-mail: naghizadeh@nrisp.ac.ir

سخن سردبیر الگوهای موفق حکمرانی؛ تمرکزگرایی یا تمرکززدایی

رضا نقی زاده^۱

۱. دانشیار، موسسه تحقیقات سیاست علمی کشور، تهران، ایران.

منطقه پیشنهاد می نمایند. در هر دو الگو نمونه های موفق قابل شناسایی هستند به نظر می رسد آنچه مهم است تشخیص صحیح این واقعیت است که برای هر کشور با توجه به وسعت و توان حکمرانی کدام الگو می تواند مناسب تر باشد. در ایران نیز سابقه این موضوع به قبل از انقلاب اسلامی و دهه ۵۰ هجری شمسی می رسد. پس از انقلاب اسلامی نیز از آغازین برنامه های توسعه این موضوع محل اختلاف در الگوهای حکمرانی دولت ها بوده است. در سال های اخیر نیز این مباحثه به شکل جدی تر در قالب مفاهیمی چون آمایش سرزمین و واگذاری اختیارات به استان ها توسط حکمرانان مطرح شده است. به نظر می رسد ساختار حکمرانی کشور نیازمند تفکر و گفتگوی مدبرانه ای برای شناسایی الگوی بهینه حکمرانی مبتنی بر تمرکز یا عدم تمرکز می باشد تا بر اساس آن بتواند سازو کارهای اجرایی خود را تنظیم نماید.

یکی از دوگان های مورد بحث میان متخصصان حکمرانی و سیاستگذاری، الگوهای مبتنی بر تمرکزگرایی در برابر الگوهای غیرمتمرکز می باشد. برخی از متخصصان بر الگوهای مبتنی بر تمرکزگرایی در حکمرانی تاکید می کنند. عمده این متخصصان بر تمرکزگرایی در حکمرانی و سیاستگذاری و عدم تمرکز در اجرا تاکید دارند. در این الگو متخصصان بر اهمیت حفظ یکپارچگی در اجزاء حکمرانی تاکید می نمایند و بر افزایش بهره وری از منظر سیاست های متمرکز تاکید می کنند. اما در نقطه مقابل متخصصان با تاکید بر الگوهای غیرمتمرکز می باشند. از جمله این متخصصان می توان به حامیان الگوهای حکمرانی منطقه ای اشاره نمود. طرفداران این الگو در کشورهای بزرگ بیشتر است. موافقان این الگو به این واقعیت اشاره می کنند که تنوع های محیطی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی منجر به تصمیمات متفاوت در عرصه حکمرانی می شود و حکمرانی متمرکز امکان درک و اعمال این حجم از پیچیدگی ها را ندارد. در این الگوها توجه به ویژگی های رقابتی و نسبی مناطق دارای اهمیت است و نوآوری در سطح حکمرانی را منطبق با ویژگی های

* سردبیر:

رضا نقی زاده

نشانی: موسسه تحقیقات سیاست علمی کشور، تهران، ایران.

رایانامه: naghizadeh@nrsp.ac.ir